

Portald'Història

**L'ÈPOCA DE LA RESTAURACIÓ BORBÒNICA
(1875 – 1899)**

CAPÍTOL II

La Constitució de 1876

Els primers èxits del règim

Durant els seus primers anys, el règim de la Restauració va assolir importants èxits polítics i militars que van consolidar la monarquia d'Alfonso XII i el propi "Sistema canovista".

La Tercera Guerra Carlina

La **Tercera Guerra Carlina**, iniciada el 1872 amb el regnat d'Amadeu I de Savoia, es va donar per finalitzada amb la retirada de les darreres partides carlines de Catalunya, la victòria de les tropes reials a càrrec del gral. Martínez Campos sobre els carlins a **Montejurra** (febrer de 1876) i l'exili del pretenent Carles a França pocs dies després.

La guerra havia devastat grans zones del País Basc i Navarra, del Pirineu català i del Maestrat, a més de molts altres punts del país.

Carles de Borbó i Àustria-Este (1848 – 1909). Era net de Carlos Maria Isidro “Carles V” (el germà de Ferran VII). Fou pretenent a la Corona d'Espanya amb el nom de “Carles VII”.

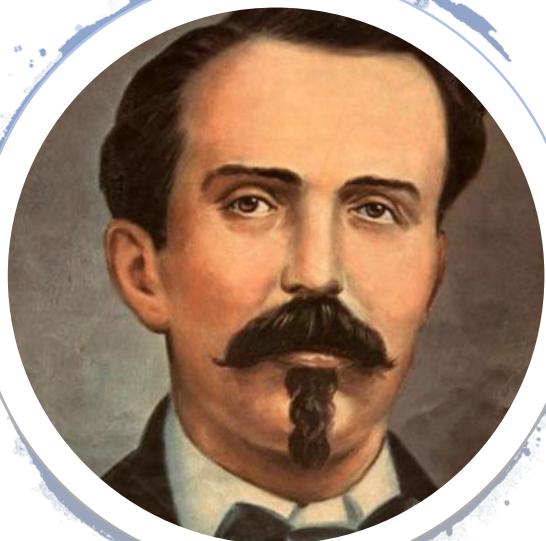
La Tercera Guerra Carlina

(1872 – 1876)

La Guerra de Cuba

(la Guerra dels 10 Anys)

La Guerra dels 10 Anys, o primera Guerra de Cuba, va esclatar el mes d'octubre de 1868 amb l'anomenat "Grito de Yara", i sota el lideratge de Carlos Manuel de Céspedes.

Era un guerra anticolonial contra el domini espanyol, però també una dels esclaus per la seva llibertat i amb creixent sentiment nacional cubà.

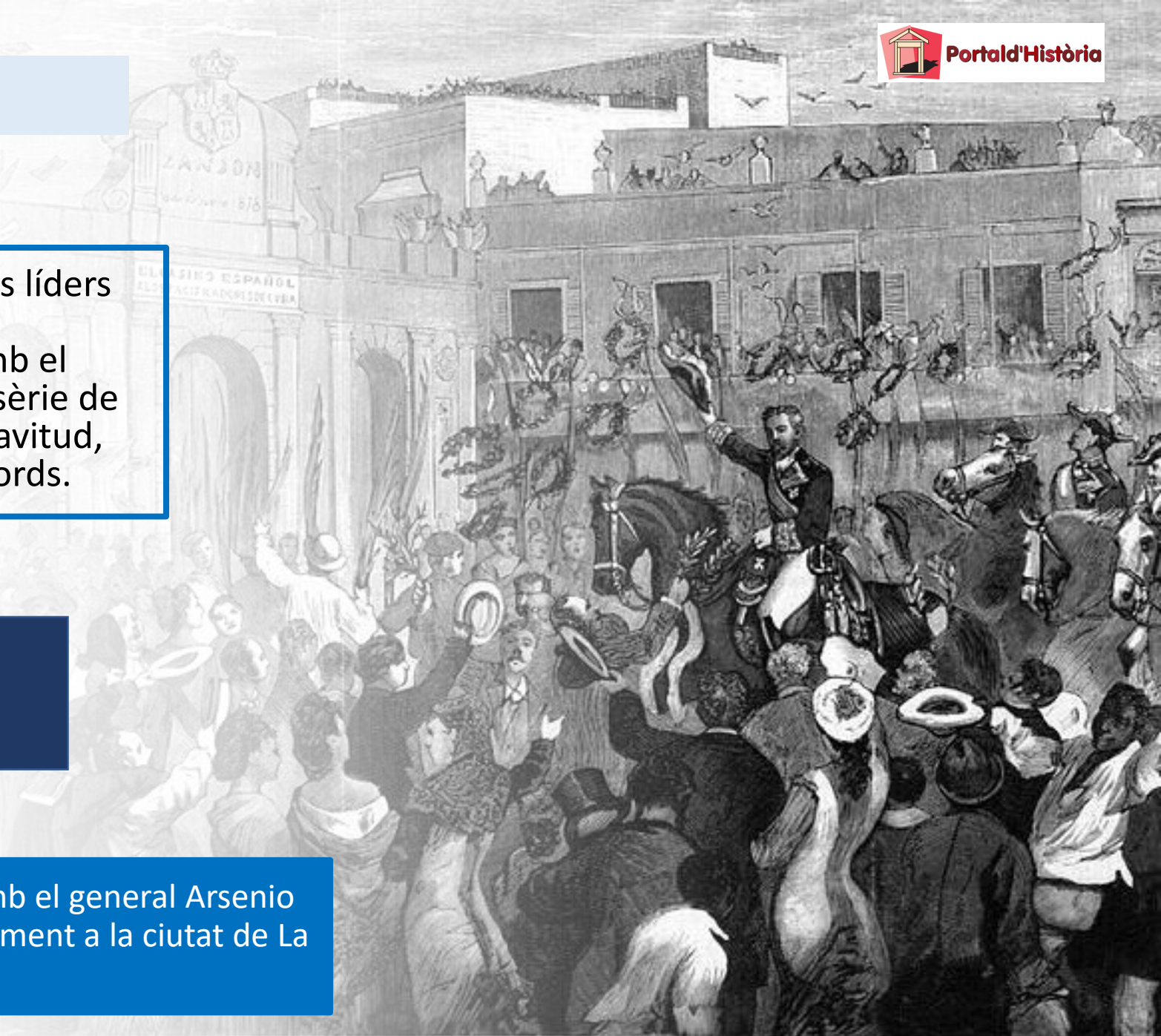

La Pau de Zanjón

Després de 10 anys de conflicte armat, els líders cubans van demanar el cessament de les hostilitats i van acceptar la negociació amb el general Martínez Campos, a canvi d'una sèrie de condicions com l'abolició parcial de l'esclavitud, l'autonomia de l'illa, l'amnistia i altres acords.

PAU DE ZANJÓN
(febrer de 1878)

La imatge representa un gravat amb el general Arsenio Martínez Campos entrant triomfalment a la ciutat de La Havana el febrer de 1878.

La repressió del moviment obrer

La **Federació Regional Espanyola de l'AIT** comptava als primers anys de la Restauració amb més de 30.000 afiliats, i s'hi va imposar el **corrent bakunista** (1870 – Congrés Obrer de Barcelona), que defenia l'apoliticisme i la tàctica de “l'acció directa”.

El corrent marxista, amb presència a Madrid i al País Basc, va tenir com a màxim representant a **Pablo Iglesias Posse**.

1879 – Fundació del ***Partido Socialista Obrero Español***

1888 – Fundació de la ***Unión General de Trabajadores***.

Amb la Restauració, la força del moviment obrer es va veure durament reprimida i es van **il·legalitzar totes les associacions obreres sindicals** i de caire internacionalista.

La Constitució de 1876

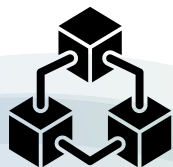
La Constitució de 1876

La Constitució atorgava a la Monarquia un **paper arbitral en la política nacional**, amb **dret de vet reial** i de dissolució de les Cambres. Concepte de **sobirania compartida** del Rei amb les Corts.

Corts bicamerals, amb el Senat (Cambra Alta) de designació reial, i el Congrés dels Diputats (Cambra baixa) escollit per sufragi censatari, segon el que determinés la llei electoral vigent.

Poder legislatiu compartit entre el Rei i les Corts. La Corona també era titular del **poder executiu**, i podia nomenar i destituir els ministres. Control governamental sobre el **poder judicial**.

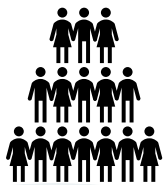

Es proclamava la llibertat de cultes, però amb la **confessionalitat catòlica de l'Estat**. L'Església Catòlica obtenia importants prerrogatives en el tracte oficial amb l'Estat i mantenia un fort control sobre la societat i el sistema educatiu.

La Constitució de 1876

Caràcter marcadament censatari del **dret de sufragi** (Llei electoral de Cánovas de 1879). El govern liberal encapçalat per Sagasta va atorgar el **sufragi universal masculí** el 1891 (amb majoria d'edat als 25 anys).

Limitació en l'exercici de les llibertats individuals i especialment en les col·lectives: llibertat d'opinió, d'expressió, d'associació ...

S'establí la censura prèvia de les publicacions, i la regulació de les llibertats individuals mitjançant les lleis ordinàries.

Es va mantenir la pràctica de l'esclavitud a Cuba i a les colònies.

La Constitució afavoria un model fortament centralista. Els Ajuntaments i les Diputacions provincials depenien directament del Govern central de Madrid i no disposaven ni de competències ni d'autonomia per dur a terme polítiques pròpies.

CATEDRAL DE BARCELONA, 1880

